

Creso pensa di arginare i Persiani (Storie, I, 46)

Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθε□ μεγάλῳ κατῆστο
τοῦ παιδὸς ἐστερημένος· μετὰ δὲ ἡ Ἄστυάγεος τοῦ
Κυαξάρου ἡγεμονίῃ καταιρεθεῖσα ὑπὸ Κύρου τοῦ Καμ-
βύσεω καὶ τὰ τῶν Περσέων πρήγματα ἀύξανόμενα πένθεος
μὲν Κροῖσον ἀπέπαυσε, ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἴ πως
δύναίτο, πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, καταλαβεῖν
αὐτῶν ἀύξανομένην τὴν δύναμιν. Μετὰ ᾧ τὴν διάνοιαν
ταύτην αὐτίκα ἀπεπειρᾶτο τῶν μανθίων τῶν τε ἐν
Ἑλλησι καὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ, διαπέμψας ἄλλους ἄλλη, τοὺς
μὲν ἐς Δελφοὺς ἰέναι, τοὺς δὲ ἐς Ἄβας τὰς Φωκέων, τοὺς
δὲ ἐς Δωδώνην· οἱ δὲ τινες ἐπέμποντο παρά τε Ἀμφιάρων
καὶ παρά Τροφώνιον, οἱ δὲ τῆς Μιλησίης ἐς Βραγχίδας·
ταῦτα μὲν νυν τὰ Ἑλληνικὰ μαντήια ἐς τὰ ἀπέπεμψε
μαντευσόμενος Κροῖσος· Λιβύης δὲ παρά Ἄμμωνα ἀπέστειλε
ἄλλους χρησομένους. Διέπεμπε δὲ πειρώμενος τῶν μαν-
θίων ὅ τι φρονέοιεν, ὡς, εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθείην
εὐρεθείη, ἐπείρηταί σφρα δεύτερα πέμπων εἰ ἐπιχειρέοι
ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι.